

CHRIS DEKKER is hoofdredacteur van De Bassist. Gretsch, Gibson en britpop doen Chris' hartje sneller kloppen. Zijn motto: 'Een bas wordt met je vingers bespeeld, heeft vier snaren, fretten, is passief en van hout.' www.debassist.nl

Ibanez Talman TMB600

Dikke sound, betaalbaar en een eigen smoel

Ibanez is bekend om zijn als boetiekbassen ogende instrumenten voor de prijs van een vrij standaard plank. Deze keer leggen we echter geen bas met 'fancy' topje en moeilijke elektronica op de testbank, maar Ibanez' meest vintage ogende bas: de Talman 600. Dit is de duurste variant in deze serie.

Ondanks de klassieke Ibanez-bodyvorm ademt deze bas 'Fender' en wel de modellen uit de jaren zeventig. Waarom? Blokinleg, een vergeelde halsbinding, een naturel afgeverkte body met tortoise slagplaat, PJ-elementen, de klassieke Fender-brug en dan nog dat controlepaneel dat 'Tele meets Strat' is. De tijd waarin iedereen een Jazz Bass-element in zijn kaalgeschuurde Precision-body monteerde dus. Toch heeft de Talman door de kop - met alleen en simpel het logo - en gedrongen body een zeer eigen smoel en dat vinden we wel fijn in een wereld waar P- en J-kopieën de markt overspoelen.

Jatoba Een leuk detail zijn de twee gestapelde (net als op de eerste Jazz Bass!) knoppen, waarvan er eentje op de slagplaat zit en één op het eerdergenoemde paneeltje. De voorste regelt elementbalans - onderste ring - en volume. De tweede stuurt Ibanez' eigen tweebands-EQ aan. Hoog en laag dus, waarbij het laag logischerwijs door de onderste ring geregeld wordt. Verstopt in het zwart-rode tortoise van de slagplaat zit een klein schuifschakelaartje, waarmee je de bas naar passief schakelt. En hulde: het bovenste gedeelte van de EQ-knop werkt nu als passieve toonregeling. Voor de elementen werkten de Japanners weer samen met - volgens ons - de beste ele-

mentbouwer van dit moment: Nordstrand. De 'Carey Nordstrand Design' CND-elementen zijn passief en van het Big Split-type. Het J-element is trouwens eerder een soapbar dan een traditionele J.

Qua specs is het verder allemaal wat je verwacht, met een vierpunts-halsbevestiging, een essen body, een hals van esdoorn en een toets van jatoba. Wat? Jatoba, ja. volgens houtwebsites zit het qua geluid tussen esdoorn en palissander in en lijkt het op ovangkol.

Boomstam De bandknop zit ongeveer boven de twaalfde fret en daardoor hangt de bas redelijk goed in balans. Het gewicht is wat je verwacht van een dergelijke bas. De hals is vintage-bol en met 41 mm bij de topkam zal de bespeler van een moderne P zich meteen thuisvoelen. Voor de fans van moderne Ibanez-bassen: dit is eerder een boomstam dan een snel halsje. We beginnen passief en eigenlijk horen we - niet van je stoel vallen nu

- een best goede P en J, waarbij de middenstand wat meer geknepen is dan de solo-P-stand. Deze positie werkt fijn met oversturingseffecten. Opvallend is dat de volumeknop van volledig aan naar volledig uit gaat als je hem slechts 3 mm verschuift. Een foutje? Nee, daarover zo meer. De passieve toonknop werkt wél fijn en lineair, en van een felle punk-P draai je via John Deacon langzaam terug naar James Jamerson. De tussenconclusie is dat Ibanez een prima PJ maakt, zeker voor het geld.

Powertrio Tester dezès trekt graag de batterijtjes uit actieve bassen, maar deze keer niet. In de actieve stand komt deze bas namelijk helemaal tot leven. In de P-stand is ie opeens warm, fel, krachtig en dik. Standje glimlach dus! De actieve boost werkt zó goed, dat het brucelement solo met bas open net zo warm klinkt als het P-element met de bas op standje neutraal. Actieve elektronica heeft andere potmeterwaarden nodig

dan passieve, dus nu werkt de volumeknop opeens heel nauwkeurig. Ik merk dat ik vooral op de P-stand blijf, met ietsje hoog eraf en ietsje laag erbij, want met de basknop open gaat mijn versterker zelfs protesteren. Dit is de dikke sound die je in een powertrio wilt! Ook de geknepen tussenstand is goed naar smaak aan te passen en het brucelement gaat van J- naar haast Music Man-achtige sounds. Zeer veelzijdig dus. In de passieve stand kan je lekker variëren van een klassieke, warme P naar een felle P uit de jaren zeventig. En met het schuifje op actief komen daar nog wat hele dikke sounds bij. Ondanks de fijne passieve sounds zou ik op deze bas - geheel tegen mijn principes in - toch met een beetje bass boost spelen. En dat doe ik dan ook de hele middag! Dit is zo'n bas die lastig weg te leggen is.

Werkpaard Zijn er minpunten? Bijna niet. Een gigbag kunnen we niet verwachten bij een bas van onder de 600 euro en de aparte wer-

king van de volumeknop in de passieve stand kunnen we verklaren. Dat we een uitklapbaar batterijvakje hadden gewild, spreekt voor zich, maar ook daarom laten we de bas niet links liggen. Eén klein dingetje: het gat om het brucelement had iets nauwkeuriger gefreesd mogen worden; zeker met moderne CNC-apparatuur kan dat niet moeilijk zijn. Maar dat zijn echt details. Iedere keer als ik de bas pak, verbaast het me dat er Indonesië achterop staat en geen Japan. Het uiterlijk zal discussie oproepen. Ik moest even wennen aan de grote kop, maar inmiddels ben ik om. Deze bas is verre van sierlijk, maar oogt als een werkpaard. Gereedschap. Stoer! Een bas die je moet aanvallen in een punkhok, waarbij de blokinleg en vergeelde bindingen toch net wat klasse toevoegen. Wil je gewoon een Fender, dan kun je voor deze prijs terecht bij Squier, Fender, Sire en enkele andere merken. Wil je klassiek en toch anders zijn? Probeer deze bas zeker uit. De sound is namelijk fijn en veelzijdig en de prijs is scherp. 🎸

Ibanez Talman TMB600

Kleur: naturel
Lak: polyester
Body: essen
Hals: esdoorn, geschroefd
Toets: jatoba
Frets: 20, medium
Elementen: CND Big Split P, soapbar
Regelaars: volume, balans, toon passief, tweebands-EQ
Elektronica: actief, passief schakelbaar
Brug: Fender-type
Stemmechanieken: vintage-type
Hardware: verchroomd
Mensuur: 34 inch
Adviesprijs: € 559,-
Importeur: Hoshino Europe (www.ibanez.com)